

РЕШЕНИЕ

№ 28786

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 14.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4979** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба вх. № 13906/23.04.2026г по описа на АССГ, подадена от К. Д. К. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. Т. Й. САК със служебен адрес за кореспонденция [населено място], [улица],ет.2, офис 4, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № GRAM-1483841/13.04.2026г, издадена от старши полицаи към СДВР, РУ 09, СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „гг“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е постановено временно отнемане на СУМПС на жалбоподател до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Жалбоподателят – К. Д. К. чрез адв. Й., излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди, че при служебна deregистрация на автомобила е невъзможно жалбоподател да знае, че такова обстоятелство е постановено по отношение на управлявания от него лек автомобил-чужда собственост. Счита, че установеното задължение за уведомяване по чл.574, ал.10 от КЗ е съществено изискване за законосъобразност на прилаганите правни последици, с които законът свързва липсата на сключен договор за застраховка ГО на автомобилистите, в това число и на налаганите административни санкции и принудителни административни мерки.Твърди, че е налице нарушение на разпоредбата на чл.6 от АПК, прокламираща принципа за съразмерност при упражняване на правомощията на администрацията. Според жалбоподател заповедта е недопустима, тъй като липсва компетентност на служителите и СДВР да извършват контрол и да издават заповеди. Иска се отмяна на заповедта на заповедта като недопустима, алтернативно неправилна, незаконосъобразна, немотивирана, както и издадена в нарушение на

материалния закон и процесуалните правила.

С жалбата е отправено искане до съда за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ до приключване на съдебното производство. В производството по чл.166 АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП съдът се произнася с Определение №16482/29.04.2026г, с което спира допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ГРАМ-1483841/13.04.2026г, издадена от старши полицаи към СДВР РУ 09, СДВР до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт. Определението е влязло в сила на 15.05.2026г

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява

Ответникът – старши полицаи към СДВР, РУ 09 СДВР Я. С. Г., не се явява, не се представлява. В писмени бележки от 14.07.2026г от пълномощник юр. И. оспорва жалбата и изразява становище по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 67 състав, при извършената проверка по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.04.2026 г. около 08:34ч в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]К. Д. К. управлява лек автомобил Ф. Ф. с рег. Номер СВ1497 АН, който е собственост на Д. К. К.. При извършена проверка до №90 и след направена справка в РСОД и чрез ОДЧ 09 е установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация от 10.02.2026г поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, т.е. автомобилът е служебно deregистриран на 10.02.2026г във връзка с чл.143, ал.10 от ЗДвП. За констатираното е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 3491308/13.04.2026г, като установеното е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. първо ЗДвП-управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

На 13.04.2026 г. е издадена и оспорената Заповед за прилагане на ПАМ №ГРАМ-1483841/13.04.2026г по чл.171, т.1, б.3“ГГ“ от ЗДвП, с която на жалбоподател е приложена мярка по чл. 171, т. 1, б. з), г) ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 2 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца. В заповедта е възпроизведена фактическата обстановка, обективирана в АУАН, като е посочено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация от 10.02.2026г поради липса на задължителна застраховка гражданска отговорност.

По делото е приложена застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена от собственика на автомобила Д. К. К. с „Булинс“ АД за лек автомобил с рег [рег.номер на МПС] , с валидност от 15.04.2026г до 14.04.2027г, като служебното възстановяване по чл.143, ал.10 от ЗДвП при уведомление от Гаранционен фонд е отразено и в представената с административната преписка справка.

По делото са приети жалбата, ведно с писмени доказателства /в т.ч. и застрахователна полица от 15.04.2026г/ и допълнително представени от жалбоподател в съдебно заседание писмени доказателства, административната преписка, представена от административния орган и допълнително представени доказателства за компетентност на органа, издал процесната ЗППАМ. При така установената фактическа обстановка настоящият състав намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 ЗДвП, срещу подлежащ на съдебен контрол акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5,

б. а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 ЗДвП и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 1. 3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР, в рамките на обслужваната територия, са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. На основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР със Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, 5, б. а) и т. 6 ЗДвП, сред които полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР в отдел "Пътна полиция" при СДВР, отдел "Охранителна полиция" при СДВР, секторите "Охранителна полиция" в районните полицейски управления при СДВР и отдел "Специализирани полицейски сили" при СДВР.

Процесната заповед е издадена от Я. С. Г., който заема длъжността старши полицай в група Охрана на обществения ред на сектор Охранителна полиция към 09 РУ на СДВР, видно от удостоверение рег №513-р-69950/25.06.2026г. Тази длъжност е в обхвата на посочената Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г., поради което съдът приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от материално и персонално компетентен орган.

Оспорената заповед е в писмена форма и съдържа индивидуализация на органа, адресата, правното основание и разпоредената мярка, поради което формално не се установява порок във формата, който сам по себе си да води до отмяна.

Видно чл. 171, т. 1, б. "з", "гг" от ЗДвП, принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. Административният орган е посочил за кое конкретно от визираните в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "з", "гг" от ЗДвП нарушения се налага мярката, чл.175, ал.2 от ЗДвП, което не съвпада с изложените фактическите основания, а именно за нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП – управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

В АУАН и в ЗППАМ е изложена фактическа обстановка, а именно че жалбоподател е управлявал превозно средство, което не е регистрирано предвид служебното прекратяване на регистрацията, като практически това не се и отрича от него. Неотносими към въпроса за законосъобразността на мярката са наведените доводи за липса на знание у жалбоподателя относно прекратяването на регистрацията, и на доказателства, че собственик на автомобила е бил уведомен за това обстоятелство. При упражняването на правомощието по чл. 171, т. 1, б. "з", "гг" от ЗДвП административният орган действа при обвързана компетентност, т. е. във всеки случай на констатирано с АУАН нарушение от кръга на посочените в разпоредбата, той е длъжен да наложи принудителната мярка, без да изследва съставомерността на деянието и законосъобразно ли то е било установено. Необходимото и достатъчно условие за издаването на заповед е да има съставен АУАН за установяване на нарушение по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 или чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. Конкретно, при нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, не се изисква от административния орган, издаващ заповедта за налагане на ПАМ, да проверява дали е било налице знание у водача на превозното средство за липсата на регистрация, както и дали собственикът е бил уведомен за прекратяването на регистрацията.

В случая обаче е налице несъответствие между АУАН и ЗППАМ относно нарушението, което се твърди, че е извършено от жалбоподател. Въпреки, че мотивите на оспорената ПАМ са за извършено нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДвП в условията на прекратена служебно регистрация

по чл.143, ал.10 от ЗДвП, с принудителната административна мярка се твърди, че водачът е извършил нарушение по чл.175, ал.2 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба в приложимата редакция (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г., изм. - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) за повторно нарушение по ал.1 /1.управление на МПС , на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места; 2.е поставено или използвано устройство за подаване на светлинен или звуков сигнал, предвиден за автомобил със специален режим на движение, без да има това право; 3.при отказ да предаде документите си на органите за контрол или по какъвто и да е начин е осуетил извършването на проверка от органите за контрол; 4. Отказал е да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението; 5. Извършил е нарушение за задълженията като участник в ПТП; 6. При ПТП, в което няма участие, е отказал необходимото съдействие с МПС; 7. Е управлявал МПС в нарушение на условията, вписани в издаденото разрешение за временно движение/ наказанието и лишаване от право да се управлява МПС за срок 6 месеца и глоба 400лв. Следователно жалбоподател не е извършил повторно нарушение на чл.175, ал.2 от ЗДвП, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява МПС – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца, за нарушението по чл.175, ал.2 от ЗДвП. Приложената спрямо жалбоподател ПАМ е незаконосъобразна, тъй като същият не е извършил нарушение на чл.175, ал.2 от ЗДвП и като такава същата следва да бъде отменена.

Дори и да се приеме, че в ЗППАМ е извършена техническа грешка и нарушението следва да бъде по чл.175, ал.3 от ЗДвП, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Административният орган е отнел СУМПС на водача -жалбоподател, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебно регистрация на 10.02.2026 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, т. е. поради липса на задължителна застраховка ГО. По делото е представена застрахователна полица за заплатена ГО от собственика на автомобила от 15.04.2026 г., т. е. два дни, след като е издадена и оспорената ЗПАМ, което съставлява нововъзникнало обстоятелство.

Предвид доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат. Целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ спрямо жалбоподателя придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

При това положение и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Д. К. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM -1483841/13.04.2026г., издадена от старши полицай към СДВР, 09 РУ СДВР – Я. С. Г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача К. Д. К., който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 2 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: